

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267052704.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Kund' jeg med *Proteo*, mig tusind maal omskabe
Som Aand i Stranden roe, som Brok i Jordan skrabe,
Nu giennem ilden gaa, nu højt i Luften flue,
Der var ej Luft for haand, der var ej Ild i grue.
Ofvr mig ej Himmel var, ej Gulfvæt under Foode,
Jeg svebte hid oc did, mig meget gik til moode,
Baad' Himmel, Land oc Vand da mænged var tilsammen,
En øde Klump jeg fand, det var en ringe gammen:
Nu seer jeg højt i Sky, jeg løfter op mit Øye,
Jeg seer en Bygning skøn der ofven i det Høie:
En Hvælning seer jeg mig, skøn, ziirlig, blaa oc runder,
Men hveden den nu er, det gir et mæctigt Under,
Den icke ringer om *Europæ* Grendtser eene,
Den værdig Christendom med sine neste greene:
Men *Africam* saa skarp oc *Asiam* hin riige,
Americam den ny, oc hvis mand meer kand sige:
Al Verdens Eble rundt, det konstig Paulun decker,
Samt Hafvet dybt oc grundt, saa ofver-viit det strecker.
Hvo er den Konstener, Telt-mesteren den stoore?
Hvor fik hand Duugen fiin hvoraf hand Teltet giore?
Er det af Blyant blank? Er det af blødest Silke,
Som svefver viit oc bret i Luften uden stilke?
Er heller tecket skært udaf Christal det reene?
Maa skee af blaa Saphiir, oc andre blanke Steene?
Hvad kaldis det Paulun som mon i Vejret glantse,
Hvad nytter Thronen skøn den jeg ej ret kand sandtse?
Her ned du Morgenrød' oc laan mig Snaren vinge,
Urani Himmel-høj, lad mig paa Bierget springe,
Viis mig den hvælning blank som *Moses* her afritser,
Løft mig paa Axel din at see de høje spidser:
Dog ickun slet oc ret foruden Luft-spring mange
Lad *Ptolemæi* æt, oc lad Planeter prange,
Lad dem med Dragens svants sig som en krants omringe,
Med Jomfru gaa i dants oc med Steenbucken springe,
Med Skytten riid' i Jact, mod *Ophiuchum* striide,